

Tachtig procent van de witblauwen in Noord-Amerika heeft oorsprong op fokbedrijf La Gantoise

Ambassadeurs van Belgisch witblauw

Drie van de embryodonorkoeien langs de rivier de Ottawa

Charles en Marie Goubau

Familie Goubau zet zich in Noord-Amerika in voor meer bekendheid van en waardering voor het Belgisch-witblauwras.

Ras:	Belgisch witblauw
Aantal stuks:	20
Aantal embryodonoren:	8
Specialiteit:	verkoop fokmateriaal en boerderijwinkel
Aantal melkkoeien:	240

De geboren Belgen Charles en Marie Goubau haalden vanuit Canada het Belgisch-witblauwras de oceaan over. Veel fokmateriaal heeft vanuit hun fokstal La Gantoise inmiddels zijn weg gevonden naar Noord-Amerikaanse vleesveehouders.

tekst **Florus Pellikaan**

Ieder mens met oog voor natuurschoon stopt even bij het zien van de Belgische witblauwen die grazen langs de wereldberoemde rivier de Ottawa. Het vormt een haast schilderachtig beeld op de provinciegrens van Ontario met Quebec. De witblauwe fokkoeien van het Canadese fokbedrijf La Gantoise zorgen niet alleen voor een mooie foto, maar herbergen via hun fokkers Charles (58) en Marie (58) Goubau in Lefaire ook nog eens bijna de complete historie van de witblauwen in Noord-Amerika.

Embryo's vanuit België

Charles en Marie kwamen in 1975 als net afgestudeerde en van oorsprong Gentse stadskinderen naar Canada om Engels te leren. In eerste instantie was het de bedoeling om een jaar in Canada te blijven.

Na eerst wat gewerkt te hebben, kwam bij beiden de wens om weer een studie te gaan volgen. Na het afstuderen aan de universiteit in Guelph kon Charles direct aan de slag bij het provinciale landbouwministerie. Omdat hij naast Engels ook Nederlands en Frans sprak, werd hij veelvuldig ingezet om immigranten te begeleiden. 'Vanuit deze functie kwam hij in contact met iemand die zijn net aangekochte melkveebedrijf door ruzie in zijn gezin weer wilde verkopen. Er waren alleen geen kopers voorhanden, waardoor de vraag kwam of het iets voor ons was. We hebben het toen eerst twee jaar gehuurd en in 1980 hebben we het bedrijf met veertig melkkoeien gekocht', vertelt Marie Goubau de geschiedenis. Een rente tot 24 procent en lage prijzen voor de holsteinvaarzen dwongen Charles

en Marie Goubau direct tot het zoeken naar alternatieve inkomsten. Via een stamboekinspecteur kregen ze de tip dat er in Schotland veehouders succesvol waren met het importeren van embryo's van witblauwen uit België. Het daaruit voortkomende fokmateriaal konden ze verkopen voor het inkruisen met andere vleesrassen. 'In eerste instantie was dit in Canada niet mogelijk, omdat België destijds tegen mkz entte', vertelt Charles Goubau. 'Samen met de directeurs van Linalux, Haliba en het Belgisch-witblauwstamboek hebben we het gezondheidsprotocol zodanig kunnen laten aanpassen dat embryo-import vanuit België mogelijk was.'

De Goubaus hebben toen hun holsteinstamboekkoeien goed verkocht, nietstamboekmelkvaarzen teruggekocht en daar de uit België afkomstige embryo's van witblauwen ingeplant. Dit moest in een speciale quarantainestel en onder toezicht van een inspecteur van het ministerie van Landbouw gebeuren. Door middel van de geïmporteerde embryo's bouwden Charles en Marie aan een flink koppel zuivere Belgische witblauwen met op de top 45 donorkoeien die ze benutten om embryo's te winnen. De em-

bryo's en het fokmateriaal vonden eerst in Canada en later in vele Amerikaanse staten grif aftrek voor het inkruisen met andere vleesrassen. 'Het vlees van zuivere witblauwen heeft voor de Amerikaanse markt te weinig vet', stelt Charles Goubau. 'Maar het ras kan aan de lokale vleesrassen natuurlijk veel kwaliteit toevoegen. Daardoor is er hier vooral behoefte aan dekstieren.'

Markt vraagt ander type stier

'In de eerste jaren hebben we veel verdiend aan de Belgische witblauwen. Het gebeurde dat we met een hele vrachtwagen dieren naar de keuring in Madison gingen en we met een lege vrachtwagen terugkwamen. Zeker tachtig procent van de Belgische witblauwen in Noord-Amerika heeft zijn oorsprong op ons bedrijf. Maar,' zo haasten de bescheiden Goubaus erbij te vermelden, 'dit succes hebben we niet aan onszelf te danken, want zonder de hulp vanuit België was dit nooit gelukt.'

Bse in Canada gooide roet in het eten van de bloeiende handel in Belgisch witblauw richting Amerika. Twee weken voordat de bse aan het licht kwam, verkochten ze nog achttien vaarzen naar Mexico. In de

vijf jaar na de bse verkochten ze in totaal nog geen vijftien koeien. 'Sinds vorig jaar begint de markt weer wat te leven en als we nu dertig dekkare stieren zouden hebben, waren we ze volgende week kwijt. Door de hele bse-affaire is onze vee-stapel echter flink geslonken en telt nu nog slechts acht embryodonorkoeien', vertelt Marie Goubau.

Om de twee maanden spoelt Goubau de donoren. Dat zorgt voor gemiddeld 6,5 embryo's die tussen de 200 en 450 dollar (150 tot 335 euro) opbrengen. Dekkare stieren gaan voor 2000 tot 3000 dollar (1500 tot 2250 euro) van de hand.

'Onze markt vraagt wel een ander type stier dan de meest populaire stier in België. Wanneer een door ons gefokte witblauwe stier bij een koppel brahmanen terecht komt en die koeien moeten zes kilometer lopen richting de waterbak, dan moet de stier natuurlijk niet onder de eerste de beste boom blijven staan. Wij moeten iets grotere, sterk stappende en felle stieren hebben. Maar we willen wel vasthouden aan het luxe type, anders kunnen wij niet concurreren met bijvoorbeeld het limousinras', stelt Marie Goubau. Stieren waarmee Goubau spoelt, zijn nog altijd de oude Franchi de la Bonne

Raie, Dafydd d'Ochain en zonen daarvan. In de periode dat de verkoop van Belgisch-witblauwfokmateriaal slecht liep, hebben Charles en Marie Goubau via hun boerderijwinkel een eigen klantenkring opgebouwd voor vleesverkoop. Wekelijks gaat er zo'n 400 kilo ingevroren vlees over de toonbank. De geslachte dieren zijn gegarandeerd antibiotica- en hormoonvrij.

Elitelabel voor witblauwvlees

Ondanks alles wat Charles en Marie Goubau inmiddels voor het witblauwras hebben betekend, stellen ze zich nog altijd nieuwe doelen. 'We zouden graag hebben dat Belgisch-witblauwvlees in de toekomst een soort elitelabel krijgt, net zoals dat hier bestaat voor black angus.'

De Goubaus willen bij vleesveehouders in Noord-Amerika bovendien blijven benadrukken dat ze bij kruisen Belgisch-witblauw nodig hebben om het beste stukje vlees op het bord van de consument te krijgen. 'Daarnaast is er hier ook nog wel meer markt te verwerven voor vlees van zuivere Belgische witblauwen', stelt Charles Goubau. 'We moeten met hulp vanuit België en Nederland blijven benadrukken dat het wetenschappelijk bewezen is dat vlees van witblauwen beter is tegen cholesterol en voor oudere mensen. Twee procent meer consumptie van witblauwvlees hier is misschien wel twintig keer de consumptie van België, dus we moeten ons best blijven doen om het marktaandeel hier te vergroten.' |